

Lähdevettä ja kraanavettä

Raamatusta tuskin löytyy montaa parempaa vertauskuvaa Jumalalle kuin lähde. "Te saatte riemuiten ammentaa vetää pelastuksen lähteistä" (Jes.12). Raikasta, puhdasta, elämälle välttämätöntä voimaa ehtymättömästi pulppuava lähde, josta voi sammuttaa janonsa. Siinä osuva ja helposti ymmärrettävä kuva Jumalasta.

Aika harva on tainnut oikeasti nähdä lähteen. Oman lähi- luonnon tuntemus on heikentynyt. Nykyihmiselle vesi tulee hanasta. Helposti ja vaivattomasti. Lähteestäkin vesi tulee toisaalta helposti ja vaivattomasti, mutta ero vesihanaan on se, että lähde ei ole hallinnassamme siten kuin vesihana. Valitse ja säädä itse: kiinni-auki, suurempi ja pienempi paine, kylmä ja kuuma lämpötila. Näin toimiva tekninen laite ei millään sopisi Raamatun sivuille Jumalaa kuvaamaan. Kodin LVI-ratkaisut ovat ihmisen ja insinööri-logiikan hallittavissa, Jumala ja elämä eivät ole.

Postin tuoma käyttöveden tasauslasku yllätti minut ikävästi joulukuussa. Tuli lisää maksettavaa. Luonnonlähteestä juominen kuuluu sitä vastoin jokamiehen oikeuksien piiriin. Jumalan armo ja rakkaus ovat ilmaisia. Laskua tai lisälaskua ei tarvitse pelätä.

Eri asia on se, että aina on löytynyt ihmisiä, jotka ovat alkaneet pullottaa Jumalan lähteestä pulppuavaa Elämän vettä ja myydä sitä yksinoikeudella eteenpäin. Jeesus ajoi rahanvaihtajat ja kaupustelijat pois temppelistä. Samoin käy aina lopulta huonosti niille, jotka yrittävät omia Raamatun sanoman itselleen itsekäs hyödyn tavoittelu mielessään.

Jean Sibelius kuvasi omaa musiikkiaan sanomalla, että kun hänen aikalaissäveltäjänsä tarjoavat ihmisille mielikuvituksellisia cocktaileja, niin hän halusi musiikissaan tarjota ihmisille raikasta lähdevettä. Minusta tämä vertaus pätee hyvin myös teologian ja uskonkäsitysten alueella: Liian

monimutkaiset ajatusrakennelmat alkavat ajanoloon tympiä, yksinkertainen ja ihmettelevä lapsen usko säilyy raikkaampana.

VILLE NIITTYNEN,
KIRKKOHERRA,

KAARINAN SEURAKUNTA